

דלא תטרדו במזונייכו כולא שתא (ברכות לה: ) וכשמגיע חודש תשרי בריש שתא עלינו לבקש מהשלי"ת שיתן לבנ"י מנוחה ושלחה. הגם שבזוה"ק מתרעם על שבראש השנה צווחין ככלבין הב הב, הב לן בני הב לן חיי הב לן מזוני, מ"מ לא עלינו תלונתו כ"א על המתכוונים לטובת והנאת עצמן; שדורשים למלאות את תאות לבם באכילה ושתייה ומלבושי פאר כדוגמת אוה"ע אשר כל דעבדין לגרמיהו הוא דעבדין, אולם לא על זה הדרך באה בקשתינו אנו, אלא בקשתינו היא לכבוד שמו ית"ש שיהא מכובד בעולם ולא לטובתינו כלל.

כבר אמרתי מכבר, סבלתי והשתעבדתי במחנות ההשמדה אצל הגרמנים ימ"ש ביחד עם כל ישראל והייתי שותף לתלאותיהם, ובמו עיני חזיתי את כל הצרות, והנני מעיד כלפי שמים שאפילו במחנה אושביץ בסמוך לתאי הגזים כשראו איך שבכל יום מובילים לשם מאות ואלפים בנ"א ושורפים אותם חיים, וריח בשר אדם שרוף היה מגיע לנחירינו, על כל זאת כמעט ולא ראיתי שם אפילו אדם אחד שיתיישב ויאמר כמה פרקי תהלים השגורים בפיו בעל פה, ולמרות שראו כ"א את מלאך המות מרקד בחוצות וכ"א ראה את המות לנגד עיניו כל רגע, אעפ"כ א"א היה להכיר שם שום שינוי לטובה אפילו בימים הקדושים, ולא ראיתי מי שנהפך שם לבעל תשובה. לא בגנותם באתי לספר אלא האמת היא כך שלא היו מסוגלים לעשות תשובה, נטלו מהם את האפשרות, את המוח ואת המחשבות, לא היה לא סידור ולא חומש ולא מחזור. והרשעים הארורים בידעם שהיהודים מתפללים ביוה"כ עשו את כל אשר לאל ידם למנעם מכך, שהיו מכריחים אותם לעבוד ביום זה בגלוי ראש כדי שלא יוכלו להוציא מפייהם דבר שבקדושה. וכי היתה מציאות לקיים שם מצות סוכה וכי יכלו לעבוד את ה'. וראה נא רבש"ע היום כשרווח להם מעט איך שהיהודים זוחלים ורועדים מאימת הימה"ק, אחינו הספרדים משכימים כבר מר"ח אלול לסליחות ושופכים לב כמים בדמעות ותחנונים לפני הקב"ה, ורבים משכימים לפני עלות השחר ומסיימים את כל ספר התהלים בכל יום, ומרבים בתפלה, ותוקעים בשופר לעורר ישנים מתרדמת הבלי העולם לשוב בתשובה לפני בא יום הדין, וכמה רשעים יש שהיו במדריגה נמוכה מאד ואולי היו נמצאים כבר בתוך שער הנ' שבטומאה,